

Diplomová práce se věnuje odkládání termínu vstupu ČR do eurozóny a je konstruována jako případová studie. Pozorované období vymezuje léta 2004-2020, přičemž vysvětlení oficiálních stanovisek vlády hledá i v širším historickém kontextu. Hlavním cílem práce je odpovědět, proč česká vláda oddaluje přijetí eura a ozřejmit poměry, které jí to umožňují. Práce aplikuje materiální aspekt teorie liberálního intergovernmentalismu do českého kontextu, přičemž přibližuje ekonomické zájmy ČR na makro a mikro úrovni. Následně popisuje pozice významných zájmových skupin, primárně exportérů, a jejich vliv na vládní stanovisko. V rámci teorie konstruktivismu odmítá exkluzivní charakter české národní identity, kterou dává do kontextu s vývojem veřejného mínění v otázce přijetí eura. Na problematiku nahlíží pohledem ideologie a osvětluje chování politických aktérů v otázce měnové integrace. Perspektiva ideologie nejlépe vysvětluje českou zdrženlivost, především dominantní euroskepticismus ODS přesahující do ČNB a populismus dominující u nových politických aktérů. Nicméně ekonomické zájmy a národní identita poskytují parciální objasnění okolností, které umožnily zdrženlivost vlády a ozřejmují, proč euro optimistické strany (ČSSD) více nenaléhali na přijetí eura. Práce nabízí komplexní analýzu českého stanoviska k evropské měnové integraci.